

2019-24-0151-00047

Skrivelse af 22. oktober 2019 fra Midt- og Vestjyllands Politi

Ungtyr med åbent, ildelugtende halesår blev transporteret til slagteri. Den blev ikke transporteret adskilt fra de andre dyr. Dyret var nedstemt.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Er kalvens sår på halen veterinærfagligt at betragte som et alvorligt åbent sår? Svaret bedes begrundet, herunder bedes det fremgå, hvorledes Rådet definerer et sår som ”åbent”.

Svar ad 1:

Følgende fremgår af anmeldelse af 29. juni 2018, hvor embedsdyrlægen ved det levende syn på slagteriet tog en ungtyr fra til nærmere klinisk undersøgelse:

”Ved den kliniske undersøgelse af det levende dyr kunne det konstateres, at dyret havde et åbent svært nekrotiserende og ildelugtende sår på ca. 1/3 af nederste del af halen. Såret var hævet på grund af ødem (væskeansamling), fibrin (et protein, der er involveret i blodets størkningsproces) og nekrose (dødt væv), hvilket betyder, at der stadigvæk var betændelse i såret. Disse forandringer tyder på, at såret var af ældre dato, men stadigvæk i gang. Det blev observeret, at der var lidt bindevæv og hud mellem... øverste dele af halehvirvler og ... nederste del af halehvirvler, hvilket betyder, at den nederste del af halen var på vej at falde fra den øverste del af halen. Kalven viste ubehag og vægrede sig ved palpation (berøring) af halen omkring såret, men det var muligt at gennemføre undersøgelsen på det levende dyr. Kalven havde påvirket almenbefindende, idet det var tydeligt nedstemt i forhold til de øvrige dyr.”

Materiale fra kalven blev sendt til patoanatomisk undersøgelse på Sektion for Patologi, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab, KU SUND, der fandt følgende:

”Halen målte ca. 47 cm i længden og havde en diameter på ca. 3,5 cm på det bredeste sted. Ved inspektion af halen fandtes komplet adskillelse af halehvirvlerne ca. 25 cm fra halespidsen. De to halvdele blev holdt sammen af bindevæv med en tykkelse på ca. 1-2 cm og en længde på ca. 2 cm. Proximalt for adskillelsen fandtes en granulerende ulceration, der strakte sig ca. 5,5 cm op af halen. Distalt for adskillelsen fandtes en nekrotiserende, stedvis skorpebelagt ulceration, der strakte sig ca. 2 cm ned af halen.

Efter gennemsavning af halen på langs i midtlinjen fandtes nekrose og sekvestrering af den yderste del af halen til og med den fjerde yderste halehvirvel. Den femte yderste halehvirvel kunne ikke identificeres. Den granulerende ulceration var yderst dækket af granulationsvæv med en tykkelse på op til ca. 0,1-0,2 cm, hvorunder der fandtes bindevæv med en tykkelse på op til ca. 1 cm.

På baggrund af ovenstående fund kan det konkluderes, at halen er sæde for en granulerende og nekrotiserende ulceration samt nekrose og sekvestrering i den distale del af halen (til og med den fjerde yderste halehvirvel). Baseret på mængden af granulationsvæv og bindevæv vurderes forandringerne at have en alder på flere uger.”

Et sår er en læsion i huden eller en slimhinde, som gennembryder det øverste lag (hhv. overhuden/epidermis eller slimhinden/tunica mucosa), således at det underliggende væv blottes. Et

sår betragtes som åbent, såfremt dette ikke er dækket af overhud eller slimhinde og betragtes modsat som lukket, når det er dækket af overhud eller slimhinde.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at ungtieren havde et alvorligt åbent inficeret halesår af flere ugers alder. Såret var karakteriseret ved vævsdød, sekvestrering samt bindevævs- og granulationsvævsdannelse i den distale del af halen, hvor den nederste 1/3 af halen kun hang fast i den øverste 2/3 af halen i en tråd af bindevæv og hud.

Spørgsmål 2:

Har kalven under opholdet i besætningen været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 2:

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Det fremgår af sagsoplysningerne, at ejer har oplyst, *"at han var klar over, at den pågældende kalv havde et sår på halen. Dette havde han konstateret et par dage forud for den fejlagtige levering den 30. maj 2018 om morgenen."*

Rådet finder, at ungtierens tilstand har været tydelig og let erkendelig og burde have været afhjulpet på et tidligere tidspunkt, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at den var blevet anbragt i en sufficient indrettet sygeboks, tilset af en dyrlæge og behandlet eller aflivet, før lidelsen fik et omfang som beskrevet.

Lægges ovennævnte, det medfølgende billedmateriale samt svar ad 1 til grund, finder Rådet, at ungtieren under opholdet i besætningen har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens behov.

Rådet finder, at ungtieren har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 3:

Har kalven været egnet til transport?

Svar ad 3:

Det fremgår af sagsoplysningerne, at dyret ikke var adskilt fra de andre dyr under transporten.

Rådet anser ikke dyr med alvorlige, åbne sår for egnede til transport.

Lægges ovennævnte samt svar ad 1 og 2 til grund, finder Rådet, at ungtieren, ved at være læsset og transporteret til slagteriet, har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe.

Ungtieren har således været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 4:

Har tilstanden/komplikationerne været erkendelige forud for transporten, og i bekræftende fald i hvilket omfang?

Svar ad 4:

Ja. Det fremgår af sagens oplysninger, at ungtyren ved ankomsten til slagteriet fremstod alment påvirket og nedstemt, ligesom det fremgår af det medfølgende billedmateriale, at ungtyren havde et alvorligt sår på halen. Se endvidere svar ad 1 og 2.

Spørgsmål 5:

Kan halebiddet og sårets tilstand og udseende været blevet forværret under transporten, og i bekræftende fald i hvilket omfang?

Svar ad 5:

Rådet skal indledningsvis bemærke, at halesår hos kreaturer typisk har en anden årsag end hos svin. Hos kreaturer opstår halesår typisk, når dyret ligger ned og et andet dyr utilsigtet træder på dets hale.

Rådet kan ikke udelukke, at sårets tilstand kan være forværret under transporten til slagteriet, hvor dyret kan have været udsat for puf, stød fra de andre dyr og stød mod vognens sider.

Spørgsmål 6:

Har kalven ved at blive transporteret derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 6:

Se svar ad 3.

Spørgsmål 7:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 7:

Der henvises til Det Veterinære Sundhedsråds redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 25.000 kr. for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, stk. 9 og stk. 11, jf. § 1 og § 2, jf. bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 om beskyttelse af dyr under transport § 37, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1 og nr. 6 (tidligere bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 om beskyttelse af dyr under transport § 35, stk. 2, jf. stk. 1 nr. 1), jf. transportforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004) artikel 3, litra b, og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, kapitel 1, pkt. 1 og pkt. 2, litra b.